

jeg kan henvise til Udtalelser, fremkomne i Pressen fra den herværende amerikanske Gesandt — egentlig altid ligget i Fristaternes Erindring.

Det ærede Medlem nævnede, at jeg havde anvendt Ordene „venskabeligt Tryk“, og at det paa den anden Side her i Tinget af Regeringen var sagt, at en Tvangssituation forelaa der ikke for den danske Rigsdag. Jeg vil gerne dertil sige, at hvis det ærede Medlem — som ikke kunde forstaa dette Udtryk „venskabeligt Tryk“ — vil have Besked om, hvad jeg har ment med dette, vil det ærede Medlem faa Lejlighed til at faa saadan Besked, naar denne Sag nu gaar i Udvalg. Den højtærede Formand for Tinget stillede i Gaar ved Forhandlingens Aabning et Forslag om, at Sagen, saaledes som tidligere er sket, først skulde behandles i Udvalg og derefter komme til offentlig Forhandling. Fra radikal Side blev der da stillet Forslag om, at Sagen straks skulde til offentlig Behandling, saa at Offentligheden, som det ærede Medlem jo sætter særlig Pris paa ved denne Lejlighed, og som han mener ikke har faaet fuld Besked tidligere, nu dog i alt Fald fik Besked her fra Rigsdagen. Det undrer mig altsaa noget, at der af det ærede Medlem blev gjort et Forsøg paa at udelukke Offentligheden fra den Forhandling, vi her fører, i alt Fald foreløbig. Den højtærede Formand tog sit Forslag tilbage til Gunst for det fra anden Side stillede Forslag, men hvis det ærede Medlem og andre ikke mener, at den Forhandling, der her føres, er tilstrækkelig oplysende med Hensyn til Regeringens Stilling, med Hensyn til de Motiver, den har haft til at genaabne Forhandlingerne med de Forenede Stater og til at hemmeligholde dem og føre dem til det Resultat, hvortil de nu er naaet, ligger det dog nær — og jeg antager, at dette Middel vil blive anvendt — at foraarsage, at Sagen kommer i Udvalg, naar denne Førstebehandling er endt. Hvis man ikke gør dette, maa det være, fordi de Meddelelser, som Regeringen har givet, er tilfredsstillende, fordi man har faaet al den Besked, man mener at behøve. Mener man, at dette ikke har været Tilfældet, vil man gøre gældende, at Regeringens Udtalelser har været tveetydige, saa lad os dog faa en Udvalgsbehandling! Den vil vel foregaa saaledes, at hele Tinget konstituerer sig som Udvalg, og da kan vi drøfte de Ting, som vi i Øjeblikket er afskaarne fra at drøfte.

Som jeg allerede har sagt, kan der i denne Sag rettes Spørgsmaal til Rege-

ringen, som den ikke ønsker at besvare offentligt. Det ærede Medlem fra Ringkøbing var, saa vidt jeg ved — det er for øvrigt kommet offentligt frem — ikke til Stede ved det fortrolige Møde. (*J. C. Christensen*: Jeg har læst Referatet!). Ja, Referater skal det ærede Medlem ikke stole paa, Referater, der gives f. Eks. af hans Partis Medlemmer til ham, kan være utrolig farvede. (*J. C. Christensen*: Det var det stenografiske Referat!). Ja, hvis det ærede Medlem har haft et stenografisk Referat, er det noget andet. Jeg skal ikke komme videre ind paa dette, jeg skal kun sige, at naar det ærede Medlem har læst det stenografiske Referat og altsaa ved det samme som vi andre, er det mig ufatteligt, hvorfor det ærede Medlem ikke kan forstaa, hvad der gør, at Regeringen ikke udtaler sig stærkere og mere udførligt om disse Spørgsmaal, end den har udtalt sig. Det kan jeg saa meget mindre forstaa, som dette fortrolige Møde — det kan jeg godt sige — ikke gav Anledning til nogen Diskussion. Udenrigsministeren gav en Del Meddelelser, disse blev hørt, men de gav ikke Anledning til Forhandling. Nu har vi imidlertid forhandlet Sagen offentligt, og der er fremkommet Tvivl om, hvorledes Regeringen opfatter Motiverne til Forhandlingen og Motiverne til Forhandlingens Hemmeligholdelse. Intet kan da være rimeligere, end at man søger ved Hjælp af et Udvalg, som man altsaa allerede tidligere har foreslaaet, at faa klarlagt Regeringens Stilling og faa sine Spørgsmaal besvarede. Jeg afventer altsaa, at det ærede Medlem, naar denne Forhandling er sluttet, vil foreslaa Nedsættelse af Udvalg. Hvad det ærede Medlem siger, er nemlig, at det ikke af Regeringen er godtgjort, at denne Sag rummer nogen Fare. Lad os da faa Sagen i Udvalg, saa kan vi tale anderledes aabent end nu.

Det ærede Medlem nævnede, at der kunde være Fare ikke alene for de vestindiske Øer, men ogsaa for andre af vore Landsdele. Jeg er ganske enig med ham. Jeg er af den Overbevisning, at en Krigssituation som den nuværende overhovedet rummer Fare for vort Lands Selvstændighed og Bevarelse. Man skulde ikke tro, at visse Politikere mente det. Man skulde ikke tro, at man her i Landet havde en Fornæmelse af dette, ved denne Diskussion vil man jo faktisk fjerne Faremomentet. Det er det, man vil fra den Side, som det ærede Medlem taler for. Hvad gik nemlig den korte Udtalelse i Gaar af det ærede